VOL. 118. NO. 10. OCTOBER, 2026. 118. ÉVF. 10. SZÁM, 2026. OKTÓBER

Evangéliumi Hírnök
GOSPEL MESSENGER

Hungarian Baptist Convention of North America Since 1908 Az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség lapja

"AZ EVANGÉLIUM ISTENNEK HATALMA" (Róma 1:16)

NÉZZÜNK FEL JÉZUSRA - VÁRAKOZÁSSAL! - 2Tim 4:8, Lk 21:28

"Amikor pedig ezek elkezdődnek, egyenesedjetek fel, és emeljétek fel a fejeteket, mert közeledik a megváltásotok." Lk 21:28

"Ama nemes harcot megharcoltam, futásomat elvégeztem, a hitet megtartottam, végezetre eltétetett nekem az igazság koronája, amelyet megad nekem az Úr, az igaz bíró ama napon; de nemcsak énnekem, hanem mindazoknak is, akik várva várják az ő megjelenését." 2Tim 4:7-8

Jézus és Pál apostol szavai szépen kiegészítik egymást. Jézus rámutat arra, hogy a próbák közepette ne feledkezzünk meg üdvösségünkről, Pál apostol pedig arról beszél, hogy hogyan legyünk készen. A férfiszövetség estéjén el kell mondanunk, hogy ez egy egészen férfias téma, ami férfiakhoz illő magatartást követel.

Figyeljünk egy kissé az írások körülményeire. Pál apostol közelgő kivégzését várva, börtönből írt levelet Timóteusnak. Habár egy döbbenetes és szomorú tényt osztott meg: *"Első védekezésem alkalmával senki sem volt mellettem, mindenki elhagyott."* (2Tim 4:16) mégsem szomorúságot vagy depressziót váltott ki belőle, hanem áldások forrásává vált, amiből mások is részesültek. Kedves testvérek, gyakran azt kérjük Istentől, hogy változtassa meg körülményeinket, pedig sokkal inkább arra van szükségünk, hogy bennünket formáljon át és tegyen áldássá.

„Isten igéje élő és ható, élesebb minden kétélű kardnál, mélyre hatol, az elme és a lélek, az ízületek és a velők szétválásáig, és megítéli a szív gondolatait és szándékait." Zsid 4,12

A börtön gyakran vált áldások forrásává Pál életében. Pl. a Filippiben tartott éjszakai istentisztelet, imádkozás és dicsőítés olyan mélyen szántott a hallgatókban, hogy amikor megrendült az a hely és a foglyok mind szabadok lettek, egy sem szökött meg közülünk - az evangélium "lebilincselte" őket.

A börtönben töltött időt Pál levelek írására is használta, ami a Szentírás részét képezi: Efézus, Filippi, Kolossé, Filemon.

Milyen kontextusban mondta Jézus, ezt a korábban említett igét? Kevéssel a kereszthalála előtt, az "olajfák hegyi" beszédében. Tudta, hogy az ő halála győzelmet fog jelenteni, ezért nem remegő hangon szólt társadalmi és politikai krízisekről, természeti csapásokról, üldöztetésekről és kozmikus jelekről, hanem mint a beteljesedés előzményeiről.

Hadd osszak meg hét gondolatot a felolvasott igékből.

1. A reménység beteljesedése (nem kétségbeesés)

Sokakat foglalkoztatnak a végidők, próbálják beazonosítani a jeleket, megfejteni a számokat, értelmezni a próféciákat, minden politikai és természeti krízisben a végső összeomlást látva. Ebben a bénító félelemben elszigetelődnek és egyre szélsőségesebben vélekednek, viselkednek. *"Az emberek megdermednek a félelemtől és annak sejtésétől, ami az egész földre vár, mert az egek tartóerői megrendülnek."* Lk 21:26

Akik az Úrban vagyunk, tudnunk kell, hogy mindez nem a pusztulásunkat előzi meg, hanem reménységünk

folytatás a 3. oldalon

VIRRADAT

Latin nyelvbe, tilalomba zártan
Hevert az Írás olvasatlanul.

…a wittenbergi vártemplom falára
októberi éj sötétje borul.
Nyugtalanul alszik lenn a város,
hűlő kéményekben gubbaszt a gond.
Hangtalanul kondul a harang,
ütése most egy emberszívben kong:
elszánt léptek riasztják a csendet,
szögek koppannak kalapács alatt,
árkuspapír fehérlik az ajtón,
s mire fölkel a Nap,
a könyv-veretről lepattan a csat!

Lukátsi Vilma

A TARTALOMBÓL

English section - page 8.
Sola Scriptura, solus Christus
Közgyűlési írásainkból
A szerkesztő Magyarországon
Őrségváltás a budapesti teológián
Menyegző Detroitban
Házaskonferencia Rámában
Énekeink: Megváltóm szól nekem / Örömre vágyol

Evangéliumi Hírnök
GOSPEL MESSENGER

(USPS # 716-300)

POSTMASTER:
Send address changes to:

Evangéliumi Hírnök
Subscription Manager
12409 Devoe St. SOUTHGATE, MI 48195

Periodicals Postage Paid at Wyandotte, MI and Additional Offices

Published monthly by the Hungarian Baptist Convention of North America, Inc.

Editor / Szerkesztő:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd.,
Lincoln Park, MI 48146
Tel: (313) 382-3735
herjeczki@yahoo.com

Tördelőszerkesztő:
Őri Kulcsár Ibolya

Kéziratot, cikket, megjegyzéseiket a szerkesztő címére kérjük.

A szerkesztő bizottság a mindenkori elnökség tagjai

Our address on the internet:
http://www.evangeliumihirnok.net
E-mail address: herjeczki@yahoo.com

SUBSCRIPTION / ELŐFIZETÉS

$25.00 annually

Send subscription and change of address to
Előfizetést, címváltozást erre a címre kérjük:

BÉLA FÜR, Subscription Manager
12409 Devoe St.
Southgate, MI 48195
Tel.: (734) 284-7107
furbill@hotmail.com

* * *

Tiszteletbeli elnök / Honorary President
REV. SÁNDOR KULCSÁR
11727 Breadfruit Ln.
VENICE, FL 34292
rev_skulcsar@yahoo.com

SZÖVETSÉGI TISZTSÉGVISELŐK

Elnök / President:
REV. DÁNIEL PÜSÖK
7379 Islington Ave.
Woodbridge, ON, L4L 1W2, CAN
pusokdaniel@yahoo.com

Alelnök / Vicepresident:
REV. ZSOLT DEÁK
2306 David Ave.
Parma, OH, 44134
zsolt_deak@yahoo.com

Titkár / General Secretary:
REV. ALEX S. HOOLY
1709 Moran Ave.
Lincoln Park, MI 48146
rev.hooly@gmail.com

Pénztáros / Treasurer:
JÓZSEF KOVÁCS
13071 Orange St.
SOUTHGATE, MI 48195
joekovacs77@gmail.com

* * *

Q Press Graphic Design Studio, Pasadena, CA

A SZERKESZTŐ ROVATA

Találkozások Magyarországon

Szeptember elején útra keltünk, hogy néhány hetet Magyarországon töltsünk. Természetesen a családi kapcsolatok ápolása elsőbbséget élveznek ilyenkor. *Kornélia* húgom temetésére az első napokban került sor.

Az Evangéliumi Hírnökkel kapcsolatosan is volt jó néhány tennivalóm. Ezúttal ezekről tájékoztatom kedves olvasóinkat.

Már két éve, hogy Budapesten nyomtatjuk az Evangéliumi Hírnök Európába szánt példányait. Főként a postázással kapcsolatos problémák miatt kellett ezt a változtatást megtennünk. A magyarországi nyomda szép munkát végez. Az európai papír mérete más, mint a miénk, ami a tördelőszerkesztőnknek minden hónapban külön munkát jelent. A lapok célba juttatása sosem volt egyszerű dolog, és ez így van most is. Hála az Úrnak, járható utat találtunk erre a problémára is.

Újságunk a Magyarországi Baptista Egyház lapjával, a Békehírnökkel együtt kerül postázásra – *Papp János* elnök testvérrel való megbeszélés értelmében, amit itt is megköszönök. A nyomda az egyház központjába juttatja el az újságunkat, és ott *Rabatin Zoltán* testvér végzi a magyarországi számok postázását, és egyúttal eljuttatja az erdélyi, kárpátaljai, felvidéki és délvidéki számokat a Baptista Teológiai Akadémia titkárságára. Ott *Huszta Csabáné* gondozta az elmúlt két évben ezeket a lapokat, eljuttatva azokat a megfelelő helyre, vagy személyekhez. Erdélybe általában egy tanár testvér viszi át a 150 példányt. Talán nem minden olvasónk tudja, hogy a budapesti teológián több erdélyi tanár, illetve professzor testvér végez oktató munkát. Ők készek arra, hogy magukkal vigyék e lapokat Erdélybe, ahol *Borzási Pál* elnök testvér gondoskodik arról, hogy a megfelelő helyre jussanak azok. Köszönöm ezeknek a testvéreknek is a közreműködést. A három kisebb szövetség számára küldött háromszor 12 példányt a teológia portáján vehetik át azok a testvérek, akik ezekből az országokból éppen Budapesten járnak vagy éppen a teológia tanulói is egyúttal. Mivel a Huszta házaspár nyugdíjba vonult a rektorváltással egyidőben, ezért a rektori hivatal új vezetője, *Dobosi Géda* volt szíves átvenni ezt a közvetítő szolgálatot. *Dr. Váradi Endre* rektor testvér támogatását is megkaptam ehhez. Meglehet hát minden reményünk arra, hogy az Evangélium Hírnök továbbra is eljut az óhazában élő testvéreinkhez, olvasóinkhoz.

A postázás folyamatosságának biztosítása mellett egy másik feladatom is volt. A Baptista Egyház honlapja a Tudástár oldalon belül helyet ad az Evangéliumi Hírnöknek is, csakúgy mint az Erdélyi Szeretet folyóiratnak. Találkoztam ennek az interneten formálódó adatgyűjteménynek a koordinátorával, vezetőjével, Balogh Lászlóval. Hoztam neki jelentős mennyiségű anyagot az Amerikai Magyar Baptista Misszió múltjáról és jelenéről. Például olyan szövetségi vagy gyülekezeti lapokat, kiadványokat, mint az Evangéliumi Hírnök, az A Kürt, a Kegyelem, az Ébresztő című szövetségi vagy gyülekezeti kiadványok.

Ha jól értem, hamarosan kutatható is lesz ez az adatgyűjtemény, tudástár. Egyébként máris bele lehet lapozni a 118 éven át megjelenő újságunk régi és újabb számaiba, vagy például az A Kürt teljes 10 éves anyagába. Hogyan? A baptist.hu honlapon, a Tudástár fül megnyitása után az Evangéliumi Hírnökre kattintva.

Fölkerestem *dr. Mészáros Kálmán* testvért is, akivel hosszú évek barátsága, közös szolgálat köt össze. A vele való találkozásról, vagy az általa kialakított Spurgeon szobáról majd a következő számban írok. Mészáros testvér meghívott a déli áhítatra, amelyen a lelkipásztori szolgálatra készülő teológiai hallgatók, valamint a tanár testvérek vesznek részt, csütörtökönként. Az áhítatot egy hallgató tartotta, egy nagyon fontos ézsaiási igét ajánlva a figyelmünkbe. Több éneket is énekeltünk, egyéni imádságokra is kaptunk alkalmat. Az áhítat után készítettünk egy csoportképet a jelenlévőkről, melyek nagyobb része a lelkipásztori szolgálatra készülő tanulókból állt. Talán soha nem volt még ilyen nagy létszámú lelkipásztor jelölt a teológiánkon.

A nap során megismerkedtem *dr. Kovács Viktóriával*, a Magyarországi Baptista Egyház kommunikációs osztályának egyik vezetőjével, aki egy videóinterjúra kért, aminek szívesen eleget tettem. A felvétel a baptist.hu weboldalon lesz elérhető a későbbiekben. A nem túl régen átadott új „Baptista ház" épületének alagsorában, egy nagyon jól felszerelt stúdióban folyt a beszélgetés.

Végül egy másik, a lapunkkal kapcsolatos találkozássorozatot említek meg, amire majd később még visszatérek a szerkesztői rovatban. Szövetségi közgyűlésünkön úgy döntöttünk, hogy a régi, 30 évvel ezelőtti technológiával készült és fenntartott honlapunkat, az „evangeliumihirnok.net" weboldalt megújítjuk, úgy, hogy mobil alkalmazásokkal is használható legyen. Ezt a régi technológiával kiépített honlapot a mai internetes felületen igen nehezen tudtam fenntartani, továbbfejleszteni. Egy volt szolgatársam, *Sinka Csaba* grafikus, weboldalak tervezésében jártas szakember vállalta fel - megbízásunkra - ezt a munkát. Vele folyamatosan kapcsolatban vagyok a weboldal kialakítása folyamatában. Személyes találkozásra a következő napok során kerül majd sor. Máris látom, hogy munkája eredményes; ízléses és jól használható felületet biztosít majd számunkra. Miután elkészült a honlap megújításával, átalakításával, tájékoztatni fog arról, hogy a további frissítéseket hogyan tudom majd elvégezni.

Hálás vagyok az Úrnak, és örülök azoknak a találkozásoknak, amelyekre sor kerülhetett ezekben a hetekben. Sajnos jó néhány találkozásra nem került sor, jólehet mindkét oldalról örültünk volna neki. Sajnálom, hogy a felvidéki és a kárpátaljai testvéreink meglátogatására ezúttal sem tudtam sort keríteni. Urunk áldását kívánom az ott és az itt élő testvéreink életére, szolgálatára!

Herjeczki Géza szerk.

NÉZZÜNK FEL JÉZUSRA VÁRAKOZÁSSAL!

folytatás az 1. oldalról

beteljesedését. Jézus azért mondja előre ezeket, hogy ne botránkozzunk meg benne, ne éljünk tudatlanságban, ne veszítsük el a békességünket. Még az ilyen események is azt hirdetik, hogy a történelem irányítása Isten kezében van. Ami a világ számára a véget jelenti, a hívő számára a megváltás elérkezése.

2. Egyenes tartás és méltóság

"Egyenesedjetek fel, és emeljétek fel a fejeteket, mert közeledik a megváltásotok." Amikor valaki nagy veszélybe kerül, ösztönszerű reakciója, hogy ijedtségében összegörnyed, pillanatok alatt lepereg az élete és a legrosszabbra készül. Mit mond Jézus? *"Egyenesedjetek fel!"* - meggörnyedt állapotunkból tekintsünk rá. Ez nem csak "testtartás" hanem "lelki-tartás" is.

Kedves férfiak, vajon milyen a lelki tartásunk? Megállunk-e időközönként a Szentlélek tűkre előtt, hogy megnézzük belső világunkat?

3. Emeljétek fel a fejeteket

A csüggedt ember a földet nézi, a lába elé bámul, nincs perspektívája, vertikális látása. A lehangoló események magukkal ragadják, ezért mindenben negatív, vészjósló, jajveszékelő - nem csoda, hogy mindenki menekül tőle. Az ilyen ember egyetlen öröme, a kárörvendezés!

Az a férfi, aki ilyen állapotban van, hogyan vezetheti családját, nevelheti gyermekeit, építheti a közösséget? Amikor perspektívát váltunk, egyre többet látunk Jézusból, figyelmesen szemléljük őt, akkor fogunk békességet és bölcsességet nyerni. Ilyenkor körvonalazódik az út és másoknak is utat tudunk mutatni. Látjuk a vihart, de bízunk annak ígéreteiben, aki a vihar fölött uralkodik!

4. Közeledik a megváltásotok!

Mit jelent a megváltás? Kiváltást, kivásárlást, kiszabadítást. Ne felejtsük el, hogy a krízisek fognak valójában letesztelni bennünket. Amikor az általános képet nézzük és nem emeljük fel a fejünket, csak a nehézségeket látjuk, kimerülünk és elcsüggedünk. De, ha a nehézségekben is felnézünk Jézusra, nem adjuk fel, hiszen nem a pusztulás, hanem a szabadulás vár ránk! Imádkozunk, hogy az Úr tegye bástyává a férfiakat az utolsó idők zűrzavaraiban.

5. A futást elvégeztem, a hitet megtartottam

Gondoljunk arra a napra, amikor ezt mi is elmondhatnánk, mekkora beteljesedést, örömet jelentene számunkra! Megálltam a helyemet, teljesítettem küldetésemet, vigyáztam azokra, akiket az Úr rám bízott, mindvégig kitartottam! Jóbot a hit megtartása segítette át. Mindent elvesztett, de a hitét nem adta fel, ezért reménysége teljesült, az Úr kiállt mellette és győzelmet adott neki.

6. Igaz bíró és az igazság koronája

Úgy indultunk lelki utazásunkban, hogy: *"Megigazultunk hit által, ezért békességet nyertünk Istennel, Jézus Krisztus* Mély, őszinte, szívből fakadó várakozásról van szó. Aktív, hűséges és szenvedélyes várakozásról. Ilyen csakis akkor jöhet létre, amikor legnagyobb lojalitásunk Isten országához fűződik. Nem fog menni a várakozás, amikor sokféle rólunk szóló projektünk van, amikor beleszeretünk és kötődünk a földi, mulandó dolgokhoz. Mint férfiak, egyik legnagyobb örömünk az, amikor valamin fáradozhatunk és abban másokat is részesíthetünk. Mindig gondoljunk arra, hogy mi marad munkánkból, amikor Megváltónk megjelenik?

Nézzünk fel Jézusra - várakozással! Várakozásunkban pedig emlékezzünk Ábrahámra, aki az elhívott, a kiválasztott előképe. Habár ígéreteket kapott az Úrtól és szövetségre lépett vele, mégis több próbában kellett kitartania. A legnehezebb ezek közül bizonyára az elhúzódó gyermekáldás volt, ami egy idő után emberileg lehetetlenné vált. Az Úr mégsem feledkezett meg róluk, ígéretét beváltotta, Izsák (jelentése nevetés) gyermekük mérhetetlen örömöt hozott a családba. Később az Úr egy újabb próba elé állította Ábrahámot. Azt kérte, hogy gyermekét, akit annyira szeret áldozza fel. Három keserves napon át haladtak együtt még eljutottak az Isten által kijelölt helyre. Egy szívet szaggató kérdés hangzott el Izsák részéről: *"Apám... hol van az áldozatra való bárány?"* (1Móz 22:7) Soha ne felejtsük el Ábrahám válaszát: *"Isten majd gondoskodik..."* Nehéz várakozásodban bízzál az Úr gondviselésében, nézzél fel Jézusra és meg fogod látni ígéreteinek beteljesedését!

Deák Zsolt

Az Újszövetség kulcsszavai (6)
πατὴρ (pátér) - apa, ős, elöd, Atya, szellemi atya
Földi apák és a Mennyei Atya

A Theosz (Isten) szó után szinte azonnal odakívánkozik Isten egyik fontos attribútuma, tudniillik, hogy ő minden létező Atyja, s a Szentháromságon belül is atyai szerepet tölt be.

πατὴρ

De mielőtt a teológiai előfordulásokat megvizsgálnánk, fontos látnunk, hogy a *pátér* szó teljesen általános *„apa, atya”* jelentésben is rengetegszer előfordul a Bibliában – vagyis az alapjelentés megelőzte a teológiai tartalommal felruházott jelentést. Az Újszövetségben is több, mint 400-szor fordul elő ez a szó, vonatkozhat biológiai apákra, vagy régebbi ősökre, Ábrahámra, Izsákra, Jákóbra, Dávidra például. (Ez hozadéka a Septuagintának, hiszen a héber „áv” – atya szót a *pátér* görög szóval adták vissza. A héber eredeti utalhatott egy családfőre, nemzetség-alapítóra vagy királyra, tiszteletben álló vezetőre is.)

Máté evangéliuma 4,21-22 verse például azért érdekes, mert leírja, hogy Jakab és János apjukkal, Zebedeussal rendezgették a halászhálóikat, amikor Jézus elhívta őket, és ezért „azonnal otthagyták a hajót és *apjukat*, és követték őt.” Egy ókori keleti társadalomban, ahol a legfőbb tisztelet az apákat illette, ez igen hangsúlyos, valóban komoly esemény kellett hozzá, hogy valaki úgy döntsön, a saját atyja iránti kötelező tiszteletnél is fontosabb feladatot kapott egy autoritással rendelkező személytől, vagyis Jézus Krisztustól. Itt Jézus autoritása és tiszteletre méltósága felülmúlja azt a természetes tiszteletet, melyet a fiúknak Zebedeus iránt gyakorolniuk kellett.

Hasonló eset található Máté 8,21-ben, amikor egy leendő tanítvány előbb az atyját szeretné eltemetni – vagyis élete végéig gondozni akkori szokás szerint – de Jézus egyértelműen az azonnali követésre hívja el őt, vagyis az ő ügye nem várhat évekig. Továbbá Máté 10,37-ben is leszögezi, hogy „Aki jobban szereti *apját* vagy anyját, mint engem, az nem méltó hozzám.” Jézus fontosnak tartja a szülők iránti tiszteletet – ezt ki is fejti a tízparancsolatra való utalással (Máté 15,4-8), amikor szembesíti a farizeusokat és írástudókat a képmutatásukkal, vagyis hogy áldozati ajándékra hivatkozva nem tartották volna fontosnak a szülőkről való gondoskodást. Jézus szerint Isten igéjét, a „tiszteld *atyádat* és anyádat” parancsolatot érvénytelenné tették a saját hagyományaikért.

Azonban ha választani kell a földi atyák és a Mennyei Atya akarata között, akkor egyértelműen az utóbbit részesíti előnyben, és ezt várja követőitől is. Munkálkodása kezdetén különösen hangsúlyos volt, hogy követői tisztán lássák, kihez kell inkább lojálisnak lenniük, merjenek dönteni őmellette. Az alábbi igék fejezik ki legtalálóbban ezt a radikális követésre való felszólítást – immár egy ígérettel együtt: „Aki tehát vallást tesz rólam az emberek előtt, arról majd én is vallást teszek *mennyei Atyám* előtt, aki pedig megtagad engem az emberek előtt, azt majd én is megtagadom *mennyei Atyám* előtt.” (Máté 10, 32-33)

Szinte provokatív a következő megjegyzése is: „*Atyátoknak* se szólítsatok senkit a földön, mert egy a ti *Atyátok*, aki a mennyben van.” (Máté 23,9) A szövegösszefüggés egyértelművé teszi, hogy nem a szülőtisztelet ellen szól itt Jézus, hanem attól óv, hogy bálványozó tisztelettel forduljanak tanítványai valamilyen földi autoritás felé. A bukott emberi természet miatt nem abszolutizálható egyetlen földi teremtmény sem.

Az Úri imádságnak (Miatyánknak) kiemelt szerepe van azon igék között, melyekben a pátér szó a *Mennyei Atyára* utal (Máté 6,9-13). Ez mérvadó abból a szempontból, hogy maga az Úr Jézus tanította követőinek. Ahogyan elolvassuk az imádság sorait, nyilvánvalóvá válik, hogy mennyivel több tartalmat nyer az *Atyaistennel* kapcsolatban a *pátér* szó: a földi apák ugyanis – bár törekedhetnek arra, hogy gondot viseljenek családjukról – nem mindentudók, nincsenek minden információ birtokában, és így természetes módon tévedhetnek. Mivel ők maguk is teremtmények, kísérthetők ebben a földi életben, és csak akkor mutatnak jó irányt, ha teljes mértékben a mennyei Atya akaratára hangolódnak ők maguk is. A földi atyák nem engedhetik el a bűnöket olyan módon, ahogyan Isten, és nem tud minden körülmények között megvalósulni az akaratuk, főként globális vonatkozásban. A kísértésektől sem tudják megóvni gyermekeiket vagy szellemi utódaikat, és a gonosztól sem tudnak szabadítást adni. Tehát míg közös metszéspont lehet az *„atya”* szó használatában a földi apák felé irányuló szeretet és tisztelet, addig abszolút értelemben csupán a mennyei *Atya* méltó minden ember tiszteletére és imádatára. Ha más földi teremtményt helyeznénk az Ő szintjére – még ha igen tisztelt őseink vagy szellemi elődeink lennének is azok, akkor az bálványimádás lenne.

A tékozló fiú példázatában (Lukács 15) gyönyörű mozzanat, hogy az atya elébe fut hazatérő fiának, ennél csak az megdöbbentőbb, amikor előzőleg elengedi őt veszélyes útjára. Nem akarja megspórolni neki a tapasztalatot, viszont hazavárja őt, amikor összetörten és szolgaként is kész lenne már hazatérni. Az elengedés és a visszatérés között a fiú számára fejlődési lehetőség van – még akkor is, ha a vályúknál töltött időt ő nem így látná – hiszen teljesen magára utaltan kell önismeretre és belátásra jutnia, ez az alázat útja számára. A jó apa nem csupán védelmez, hanem ha kell, el is enged, hogy a gyermeke saját bőrén tanulhasson, korlátok nélkül mutatkozzon meg az igazi jelleme, és így saját maga is érezze szükségét a jellemformálásnak. Nem az apának volt szüksége erre az útra – ő ismerhette pontosan előzőleg gyermeke karakterét. Jézus így mutatja be a Mennyei Atyát a földi apa képével, mint aki elenged, szabad akaratot adott, de vissza is fogadja a megtérő bűnöst, sőt szeretetével gyógyítja.

Szót kell még ejtenünk arról a bensőséges kapcsolatról, mely Jézus és az Atyja között van, ez többször kifejeződik például János evangéliumában: „az *Atya* szereti a Fiút” (5,20), „az *Atya* küldött” (5, 36), „az *Atya* tanított engem” (8,28), „az én *Atyámnál* láttam (8,38), „ismerem az *Atyát*…szeret engem az *Atya*” (10,15 és 17), „én és az *Atya* egy vagyunk” (10,30).

Isten szeretete Jézuson keresztül az emberekre is kiárad: „maga az *Atya* szeret titeket, mivel ti szerettek engem, és hiszitek, hogy én az Istentől jöttem” (16,27), ennek valóságos bizonyítéka, hogy egyszülött Fiát adta értünk (3,16).

Bár a páli levelek igéire nem térek most ki, egy kivételt tennék, ahol Pál apostol írja a korinthusi hívőknek: „Nem azért írom ezeket, hogy megszégyenítselek titeket, hanem azért, hogy intselek, mint szeretett gyermekeimet. Ha tanítómesteretek (*paidagógosz*) sok ezer volna is Krisztusban, *atyátok* azonban nincs sok: mert az evangélium által én vagyok a ti atyátok Krisztus Jézusban. Kérlek tehát titeket: legyetek az én követőim!” (1Korinthus 4,14-16) Rámutat ez arra, hogy bár sokféle hatás érhette a korinthusiakat, az a fajta bensőséges és szenvedésekkel teli kapcsolat, amely a szülő-gyermek kapcsolat tükörképe, csak Pál apostollal fűzte őket össze, tehát ő erre hivatkozik, amikor szeretettel inti őket. A tényt, hogy szellemi atyjuk volt az evangélium átadása miatt, ők sem tagadhatják le. Az autoritását saját érdekükben mintegy végső eszközként említi – nem azért, hogy saját magát emelje föl, hanem hogy belátásra jussanak a széthúzás közepette.

Befejezésképpen Jakab leveléből idéznék egy különleges igét, mely Istenre vonatkozik: „minden jó adomány és minden tökéletes ajándék onnan felülről, a világosság *Atyjától* száll alá, akiben nincs változás, sem fénynek és árnyéknak váltakozása.” (1,17) Mivel az Atya teremtette az égitesteket, ezért ő a világosság eredete (*fények Atyja* szó szerint) – s ez nem változékony, mint az emberi világ mulandó jelenségei, hanem örök és stabil. Ennél a világosságnál lehet eljutni saját magunk megismerésére, hogy ne felejtsük el a tükörben látott képet (1,23), és ez a világosság teszi lehetővé, hogy mindig a megfelelő lépést tegyük előre, gyakorlatba ültetve az elméleti tudást: „Legyetek az igének cselekvői, ne csupán hallgatói, hogy be ne csapjátok magatokat.” (Jakab 1,22)

Nemeshegyi-Horvát Anna

ŐRSÉGVÁLTÁS A BUDAPESTI BAPTISTA TEOLÓGIAI AKADÉMIÁN

"IZRÁEL REMÉNYSÉGÉÉRT VISELEM EZT A LÁNCOT"

Pál apostol ezekkel a szavakkal válaszolt az érdeklődőknek, amikor a Krisztus feltámadásáról szóló evangélium hirdetése miatt megláncolva Málta szigetéről Rómába érkezett. (Ap.Csel. 28,20)

Ezt az igét idéztem, amikor 5 éves rektori szolgálatom lejárta után átadtam a Rektori Láncot utódomnak *Dr. Várady Endrének*, a Baptista Teológiai Akadémia 2026. szeptember 13-án az Újpesti Baptista Gyülekezet imaházában megtartott évnyitó ünnepségén.

További bátorításként is Pál apostolt idéztem, aki fiatal munkatársát Timóteust így biztatta a rábízott küldetés jó lelkiismerettel való betöltésében:

"De te maradj meg abban, amit tanultál, és amiről megbizonyosodtál, tudván, kiktől tanultad, mivel gyermekségedtől ismered a szent írásokat, amelyek bölccsé tehetnek téged az üdvösségre a Krisztus Jézusba vetett hit által.

A teljes Írás Istentől ihletett, és hasznos a tanításra, a feddésre, a megjobbításra, az igazságban való nevelésre; hogy az Isten embere tökéletes és minden jó cselekedetre felkészített legyen." (2. Timóteus 3,14-17)

Az ünnepi tanévnyitó istentisztelet keretében megemlékeztünk a Baptista Teológiai Akadémia 120 esztendős jubileumáról. Vetített képes történelmi előadás keretében idéztem fel baptista missziónk hőskorának eseményeit. Mint ismeretes a 19. század második felében indult a baptista mozgalom egyszerű bibliaterjesztő önkéntes népi evangelisták által. Ott ahol Biblia jutott egyszerű emberek kezébe, ott nemsokára kisebb és nagyobb létszámú gyülekezetek alakultak Kárpát-medence szerte.

Rottmayer János, Meyer Henrik, Kornya Mihály munkássága során gombamód szaporodtak a gyülekezetek, amelyek élére egyre sürgetőbbé vált, hogy a bibliai tudományokban jártas igehirdetők és evangélisták álljanak. Jelentős stratégiai váltás történt akkor, amikor a baptista közösség 1905-ben állami elismerést kapott és hivatalosan is elismert vallásfelekezetként működhetet tovább.

Ennek eredményeként alapíthatta meg 1906-ban a Hamburgi Baptista Teológián végzett *Udvarnoki András* Budapesten 120 évvel ezelőtt az azóta is folyamatosan fejlődő lelkipásztorképző intézményünket, ahol egyre nagyobb számban nyernek oktatást a bibliai tudományok iránt érdeklődő hallgatók, köztük úgy a gyülekezeti szolgálatban, mint a szociális szférában, vagy akik az egyházzenében kívánnak nagyobb tudományos ismerethez jutni.

Személyes öröm és hálaadás van a szívemben azért, hogy ennek az intézménynek 50 esztendővel ezelőtt léphettem át a küszöbét, ahol nagyszerű tanártestvérek tanítottak és lettek a szolgálatban példaképeim.

Azért is hálás vagyok, hogy 45 évvel ezelőtt avattak lelkipásztorrá és lehettem ezt követően 4 gyülekezet meghívott és beiktatott pásztora. Először Győrben és kiterjedt körzetében 7 évig.

Annak is kerek 40 esztendeje, hogy meghívást kaptam az Egyesült Államokba, Cleveland, Ohio magyar gyülekezetébe, ahol örömmel szolgálhattam 4,5 évig.

Innen a Székesfehérvári Baptista Gyülekezet hívott haza, ahol 16 évig munkálkodhattam Isten kegyelméből. Végül Budapest-Kispestre kerültem , ahol 12 évig végeztem a lelkipásztori szolgálatomat.

Mindeközben országos egyházelnöki megbízás, ugyancsak 12 évig és teológiai tanári oktató munkát 35 éven át végezhettem, ami ebben az esztendőben egy 5 éves rektori kinevezéssel zárult.

Igen megtisztelőnek tartom egyházunk és teológiánk vezetősége részéről, hogy a jövőben is igényt tart szolgálatomra az akadémia Egyháztörténeti tanszékének további vezetésében és a tanításban. Emellett koordinátori megbízást kaptam a teológiánkon végzett hallgatók alumni/öregdiák utánkövetésére, valamint a BTA utazó nagyköveteként, a „Krisztusért járva követségben” (2Kor 5,20) szellemében jószolgálati feladatok végzésére, mint például gyülekezetek látogatása, teológusnapok szervezése, tudományos konferenciákon való előadások tartása, új hallgatók toborzása és mindarra, amire a rektortól megbízást kapok.

Ezzel párhuzamosan a Magyarországi Baptista Egyház Történelmi Bizottsága elnökeként is igyekszem a Kárpát-medence baptista emlékeinek ápolásában és ébrentartásában munkatársaimmal együtt, akikkel folyamatos kutatómunkát végzünk. Az újra felfedezett történelmi értékeket igyekszünk írásban és szóban is népszerűsíteni, valamint különböző adathordozókon keresztül a következő nemzedék számára is tovább adni.

Ennek a megbízatásnak a keretében tervben van a jövőben is tanulmányutakat, konferenciákat és továbbképző alkalmakat szervezni úgy a teológus hallgatóknak, mint a tanároknak, de még a Biblia világa iránt érdeklődő kívülről érkező érdeklődőknek is. Minderre Megváltó Jézus Krisztusunk nagy misszióparancsának szellemében és Szentlelkének erejében igyekszem eleget tenni: *"Tegyetek tanítvánnyá minden népet!"* (Máté 28,18-20)

Immánuel! Velünk az Isten!

Dr. Mészáros Kálmán

Dr. Várady Endre a BTA új rektora

A miniszterelnök a fenntartó kezdeményezésére – a Baptista Teológiai Akadémia Szenátusának és Igazgatótanácsának, valamint a Magyarországi Baptista Egyház Országos Tanácsának teljes egységben meghozott döntése alapján – *Dr. Várady Endre* tanszékvezető egyetemi docenst bízta meg a Baptista Teológiai Akadémia rektori feladatainak ellátásával 2026. július 1-jétől 2031. június 30-ig terjedő időszakra.

A rektori megbízólevelet *Orbán Viktor* miniszterelnök írta alá 2026. március 18-án, a kinevezést a Magyar Közlöny 2026. évi 32. számában is közzétették.

Dr. Várady Endrének rektori szolgálatához Isten gazdag áldását, bölcsességet és kitartást kívánunk, hogy munkájával tovább erősítse a Baptista Teológiai Akadémia küldetését, valamint a teológiai oktatás és a szolgálatra való felkészítés ügyét.

Baptista Teológiai Akadémia Rektori Hivatal

„Minden dolgotok szeretetben menjen végbe!”

Beszámoló Kovács Péter és Szabó Sharika menyegzőjéről

Örömünnepre érkezett a detroiti és a New York-i gyülekezet testvérisége, a közel háromszáz fős vendégsereggel együtt, a michigani Lake Orionba, hogy együtt örvendezhessünk a *Kovács és Szabó* családdal, amikor *Péter és Sári* életre szóló házassági szövetséget kötöttek az Úr színe előtt, az Ő népének jelenlétében.

A gyönyörű, festői környezetben fekvő Paint Creek rég látott már ennyi szeretetteljes, boldog arcot, és rég hallott ilyen sok szép magyar szót. A leginkább egy konferencián részt vevő gyülekezethez hasonlító násznép azután szép lassan elcsendesült, és felhangzott a vőlegényt és a menyasszonyt hívó ének, amelyet *Solczi Ágoston* testvér játszott zongorán.

Néhány pillanat múlva megjelentek a virághintő kislányok, a groomsmenek a bridesmaidekkel, az ünneplő szülők, majd megérkezett a vőlegény is a lelkipásztorhoz. Ezután más dallam csendült fel, és az egész gyülekezet a menyasszony lépteit figyelte, amint édesapja elhozta őt, és átadta kezét a vőlegény kezébe.

A menyegzői istentisztelet imádsággal kezdődött, majd közös énekléssel folytatódott, amelyben *Bákai Joe* testvér és a New York-i énekesek vezették a gyülekezetet. Nagy örömmel zengett az ének: *„Ez az a nap, mit az Úr szerzett…”*

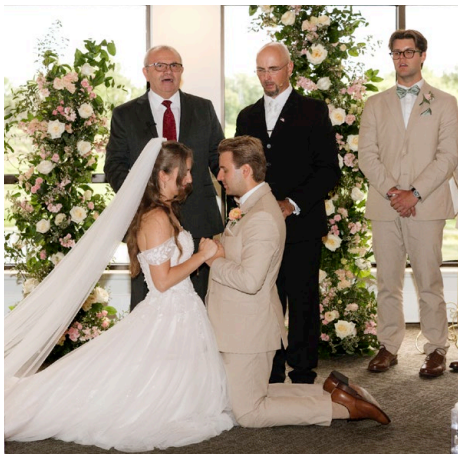
Az igehirdetés és a házasságkötés szolgálatát *Hooly Sándor* detroiti lelkipásztor testvér végezte. Az alapige felolvasása előtt a vőlegény nagymamája, *Gévált Mária* testvérnő tolmácsolásában hangzott el az 1Korinthus 13 üzenete. Hooly testvér ezután röviden bátorította a fiatalokat és az egész gyülekezetet az életre szóló, hűséges szeretetre az 1Korinthus 16:14 alapján: *„Minden dolgotok szeetetben menjen végbe!”*

Az igehirdetést követő ének után Péter és Sári jelképesen is összekötötték életük hármas fonalát a Prédikátor 4:12 igéje alapján. Eközben *Veres Dániel és Klaudia* zenei szolgálatában gyönyörködhettek a jelenlévők.

Majd ünnepélyes csend szállt a teremre. Az ifjú pár ott állt Isten színe előtt, és a lelkipásztort követve mondták el egymásnak házassági fogadalmuk szavait. Ezután az ünneplő gyülekezet tanúja lehetett annak, ahogyan először a vőlegény, majd a menyasszony egymás ujjára húzták a hitvesi gyűrűt, egymáshoz tartozásuk jelképeként.

Ezután együtt letérdeltek az Úr előtt, és *dr. Gergely István*, valamint Hooly Sándor lelkipásztor testvérek kézrátételes imádsággal kértek áldást az ifjú pár életére.

A gyülekezet egy szívvel kapcsolódott az imádsághoz az *„Áldjad meg”* kezdetű énekkel, majd meglepetés köszöntés következett a menyasszony testvére, *Jakab Zsuzsi*, valamint a New York-i gyülekezet gyermekei részéről.

Az istentisztelet záró mozzanataként Hooly testvér hivatalosan bejelentette, hogy *Kovács Péter és Kovács Sharika* Isten színe előtt és az Amerikai Egyesült Államok törvényeinek megfelelően hites és törvényes házastársai lettek egymásnak. Ezt első hitvesi csókjuk pecsételte meg.

Az örömünnep ezután vacsorával folytatódott, ahol köszöntésekkel, énekekkel és imádsággal kívántunk áldott közös utat a fiatal házaspárnak.

Mennyei Atyánk áldása kísérje őket hűségben és szeretetben egész életükön át! Egyedül Övé a dicsőség, örökkön-örökké. Ámen.

detroiti krónikás

A LEGÉRTÉKESEBB ROKONSÁG

Olvasandó: Máté 12:46-50

A földi életrendben igen megbecsült a vérségi kötelék. Gyakori tapasztalat, hogy a rokonok minden más megfontolást félretéve, csupán az egy családhoz tartozás ténye miatt jóban, rosszban összetartanak. Az Úr Jézus, mint az eljövendő Isten Országának építője, most arra akar megtanítani minket, hogy a vérségi kapcsolatnál sokkal erősebb szálakkal köti össze az ember-szíveket az Örökkévaló parancsának egy akarattal való engedelmes vállalása. Ez az, ami nemcsak egymással, de a Megváltóval is elszakíthatatlanul összeköt bennünket. Az Úr Jézus rokonság-fogalmával való azonosulás természetes következménye lesz az, hogy az élet alapvető és meghatározó kérdéseiben sokszor közelebb érezzük magunkhoz a velünk egy hitet valló nem-rokont, mint akár a nem-hívő édestestvérünket.

Mit jelent mindez a gyakorlatban? Például azt, hogy a vezetőségi vagy gyülekezeti tanácskozáson nem az határozza meg a felszólaló állásfoglalását, hogy a napirenden szereplő kérdésről milyen állásfoglalást kívánna tőle a rokonsága, hanem az, hogy mit mond az Ige, a Szentlélek.

A hittestvérség nagy érték nemcsak az örvendezés, hanem a megpróbáltatások idején is. Akár anyagi terhekről legyen is szó, vagy éppen lelkiekről, a Krisztus törvénye képessé tesz egymás terhének hordozására. Gyönyörűen érvényesült ez már az első keresztyének életében is: *„A hívők egész gyülekezete pedig szívében és lelkében egy volt… Nem volt közöttük egyetlen szűkölködő sem”* (ApCs 4:32.34). Ez elmondható volt a baptista közösségről akkor is, amikor hazánkat a hárommillió koldus országaként emlegették némelyek.

Ha a hittestvéri kapcsolat együtt jár a rokonival, akkor az előző az utóbbit megnemesíti. Minden családban előfordulhatnak kisebb-nagyobb érdekellentétek, felfogásbeli különbségek, és ezek következtében összekoccanások is. Másképp oldódnak meg az efféle gondok ott, ahol valójában maga Jézus Krisztus a családfő. Amit talán nem tudnánk elnézni a rokonnak, azt képesek leszünk megbocsátani annak, aki nemcsak gyermekünk, szülőnk, testvérünk vagy házastársunk, hanem ezen felül ugyanazon megváltásból élő hittestvérünk is. A legszorosabb rokoni kötelék is csak a földi életre szól, a hittestvérség ellenben az öröklétben is érvényes marad.

Győri Kornél

HÁZAS KONFERENCIA
Ráma, szeptember 2-7.
Az amerikai „Lachtal”

Lachtal egy különleges osztrák kisfalu, amely sok magyar házaspár számára a házasság építésének, megújulásának, felfedezésének a helyévé, és később már a szimbólumává is vált. *Iván Imre és Gabika* látásának, odaszánásának és hűséges szolgálatának köszönhetően több százan megfordultak a „Lachtali házashétvégéken” – köztük mi is. Eleinte a gyülekezetünk házaspárjaival résztvevőként, aztán jó néhányszor előadóként is. Sajnos a lachtali sízállót lebontották, így azóta már Felsőmocsoládon és Kemencén is tartottunk Ivánékkal házasparos hétvégét. De soha nem gondoltuk, hogy egyszer majd Amerikában is lesz egy „lachtali” házas alkalmunk.

Az Észak-amerikai Magyar Baptista Szövetség meghívására szeptember első hétvégéjén Kanadában, a Ráma táborban tarthattunk egy különleges házas hétvégét. Különleges volt, hisz a tengeren túlra is eljutott ez a házas misszió, amit Imréék annak idején hitből indítottak. Nekünk, szolgálóknak amiatt is különleges volt, hogy a házaspárokon túl a gyermekek, családtagok is benépesítették a rámai tábort, és folyamatosan változott a résztvevők létszáma is.

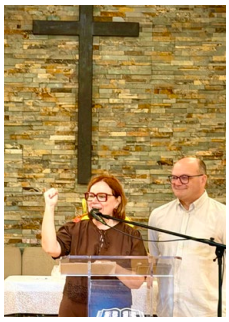
A konfliktusok és a kommunikáció témakörét jártuk körbe ezekben a napokban.

Csütörtök este egy közösségi alkalommal indult a házas konferencia. Vendéglátónk, *Püsök Dániel* testvér köszöntését követően a résztvevők bemutatkozása következett. Minden házaspár elmondta, hány éve élnek szövetségben. Majd egymást kellett bemutatniuk egy szerepecsere formájában. Már itt érezhető volt az a nyitott, őszinte légkör, amely az együtt töltött napjainkat jellemezte. Mély megosztások tanúi lehettünk. Pedig ez még csak az első este volt.

Pénteken Iván Imre tanított bennünket a konfliktusokról, melyek félelmetesnek tűnhetnek, de ha merünk a mélyükre nézni, rejtett áldásokat nyerhetünk és mélyebben megismerhetjük a másikat. A házasságba nem üres lappal érkezünk. Mindenki hoz dolgokat a batyujában, és a konfliktusokban szembesülnünk kell ezeknek a batyuknak a valóságával. Egy aktuális konfliktusban ott van a jelen konfliktus előtörténete is, és mindaz, amit a férj és a feleség a származási családjából magával hozott. Az, amivel dolgoznunk kellene. Imre sok-sok gyakorlati példát hozott a saját lelkigondozói praxisából is. Mégis a jelenlévők számára a legemlékezetesebb és legerősebb a személyes története volt a gyerekkori dióról. A dió Imre történetében a sebek és az ebből eredő hazugságok, illetve az igazság szabadító ereje és a gyógyulás jelképe lett.

A szombati témákat a *Révész házaspár* hozta a kommunikációról, ami a kapcsolódással indul. Milyen fontos, hogy a másik közeledését észrevegyük, és odafordulással reagáljunk egymásra! Hogy „lássuk” a másikat, meghalljuk, amit mondani szeretne. S ne hagyjuk abba a kérdezést, a felfedezést: ki is a másik, akit ajándékba kaptunk, hol tart most, milyen álmok mozgatják. Mert élhetünk egymás mellett párhuzamos életet is a közös helyett, ha nincs köztünk valódi párbeszéd. „Élet és halál van a nyelv hatalmában”- legyünk mi életet szóló emberek! A hála a házasság megújulásának egyik lehetséges forrása. Mondjunk köszönetet a másiknak, becsüljük meg egymást! A gyakorlati feladatok ebbe vezették a résztvevőket szombaton. A boldog párok könnyen megnevezik egymás pozitív tulajdonságát. Ezeket is megosztottuk a házastársainkkal.

A sok-sok előadás mellett pénteken délután arra is volt mód, hogy a résztvevők kérdéseire válaszoljunk. Szombat délután pedig a férjek egy férfi, a feleségek pedig egy női alkalmon vehettek részt. A férfi alkalomról csak annyit tudok, hogy a nevetésük a másik épületből is áthallatszott. Mi nők sokminden más mellett olyan bensőséges dolgokról is beszélgettünk, mint az intimitás vagy a változókor. A szombat egy ünnepi díszvacsorával zárult.

A legtöbben a táborban a vasárnap délelőtti istentiszteleten voltunk, ahol Révész Lajos *Nábál és Abigail* történetéből prédikált.

Mivel sokan több száz kilométerről érkeztek, délután többen már hazaindultak. Pedig az este is tartogatott áldásokat még. A konferenciát záró „morzsaszedegetés” során mi is bepillantást kaphattunk abba, amit Isten a résztvevők életében végzett. Mindig megható hallani, ahogy megosztják a párok a felismeréseiket, elhatározásaikat. Most is magunkkal viszünk jó néhány ilyen gyönyörű pillanatot. Ahogy egy testvérnő elmondta, rájött neki nem is egy „diója” van – de elhatározta, hogy most hazamegy, egyenként feltöri őket, aztán ha az Úr megsegíti, süt ebből egy diótortát, hogy a gyermekeik már azt vigyék tovább. Vagy ahogy egy másik testvér fogalmazott: „Eddig azt hittük, a házasságban szépen kell élni. Most rájöttünk, hogy szívből.”

Isten áldjon benneteket drága testvéreink! Legyen ott a hétköznapjaitokban, adjon sok örömöt egymásban, győzelmeket a harcaitokban, és bizonyságokat arról, hogy ki is Ő, a házasságszerző.

Hálásak vagyunk a közöttetek töltött napokért, a vendégszeretetért, és az életreszóló élményért, hogy láthattuk Torontót, a Niagarát, és azt, ahogy Isten a tengeren túl is szolgál a magyar házaspárok felé.

Révész Szilvia

WHAT MEMORIZING SCRIPTURE WILL DO FOR YOUR KIDS

To Fight Sin with Scripture

Earlier this year a friend told me that he had memorized *Matthew 26:29* to remind him of the joyous promise of Jesus's presence at the great feast in heaven and to help him resist the temptation to overindulge in alcohol.

For adults and children alike, one reason to memorize Bible verses is to help us fight sin in times of temptation. As the psalmist summarizes: *"I have stored up your word in my heart, that I might not sin against you" (Ps. 119:11).* When tempted, how helpful it is to say, *"Help me, O LORD my God!" (Ps. 109:26)*, *"Resist the devil, and he will flee from you. Draw near to God, and he will draw near to you" (James 4:7–8)*, or more straightforwardly, *"Be gone, Satan!" (Matt. 4:10).*

Why else is memorizing Scripture crucial, especially for children?

To Form Character

Memorizing Scripture forms our character. My favorite college philosophy professor, who taught me many complex things, taught me the simplest of truths through the simplest of sayings: "Garbage in; garbage out." That is, if we fill our heads with garbage, our behavior will be trashy.

Conversely, if we fill it with *"whatever is true, whatever is honorable, whatever is just, whatever is pure, whatever is lovely, whatever is commendable,"* and if we *"think about"* whatever is *"worthy of praise" (Phil. 4:8)*, then we will live a live that reflects the beauty and truth and goodness of God. Put differently, having God's Word in our heads and hearts forms us into virtuous people who embody the fruit of the Spirit.

To Grow in God's Will and Ways

Children who memorize Scripture are better suited to have a grasp of the Bible's big story and main messages, understand God's will and God's ways, and live lives worthy of the gospel. It provides them with a solid foundation they can stand upon and draw upon throughout their lives. And it equips them to make wise decisions and to live out their faith faithfully in a fallen world and through future challenges they will face.

Moreover, the more children know of the Bible, the more they connect with their pastor's sermons and their Sunday school teachers' lessons, which, in turn, helps them grow even more in their Bible literacy.

To Develop a Holy Habit

Reading, rereading, and reciting Bible verses helps children develop a holy habit! Just as we need to practice healthy habits with our bodies—like eating the right foods and exercising—so we need to practice healthy habits of faith.

If day after day, month after month, and year after year we wake up every morning, go for a two-mile run, do twenty push-ups, and eat some oatmeal with yogurt and blueberries for breakfast, we will turn into fit and healthy people. (That is, assuming we aren't also drinking milkshakes at each meal and snacking on bags of potato chips the rest of the day!)

Likewise, if day after day, month after month, and year after year children wake up every morning, pray, read the Bible and memorize a verse a month, they may by God's grace turn into strong and healthy Christians.

To Carry God's Word Anywhere

In addition, memorizing Bible verses is a way for children to carry God's Word with them wherever they go. If a child has a verse in her head and heart, she can recall it whenever she needs encouragement, comfort, or guidance. This is especially important for when she is up against a difficult challenge or significant struggle with family or friends. For example, when a child is feeling scared, she can say to herself the comforting words of Psalm 23:4 and remind herself that God is present and he will protect her: *"Even though I walk through the valley of the shadow of death, I will fear no evil,for you are with me; your rod and your staff, they comfort me."*

To Encourage Some and Evangelize Others

Memorized Bible verses not only benefit the children who learn them on their faith journey through life. They also can be used to encourage others. Children can be equipped with the very words of God to help a friend who is going through a tough time at home, has lost a loved one, or is struggling with a bad habit.

Moreover, Bible verses can be used to witness to those who don't yet know Jesus. If a child knows John 3:16 by heart, then when someone asks him, "Why are you a Christian?" or "What do you believe?" he'll have something not just smart but scriptural to say. Bible verses can also provide support for children defending their faith.

by Douglas Sean O'Donnell

THE POWER OF SCRIPTURE

In 1536 William Tyndale was burned at the stake for translating the Bible to English. His last words were "Lord, open the king of England's eyes." Two years later King Henry VIII ordered the Bible of Miles Coverdale, based largely on Tyndale's work, to be used in every parish.

SOLUS CHRISTUS: What the Reformers Taught and Why It Still Matters

by Stephen J. Wellum

Reformation theology is often summarized by the five solas:

Scripture alone (sola Scriptura) stands as the formal principle of the Reformation and the foundation of all theology.

God's glory alone (soli Deo gloria) functions as a capstone for all Reformation theology, connecting its various parts to God's one purpose for creating this world and humanity in it. In between these two solas, the other three emphasize that God has chosen and acted to save us by his

sovereign grace alone (sola gratia),

through faith alone (sola fide), which is grounded in and through

Christ alone (solus Christus).

If we are to learn from the Reformers, we do well to begin with these summarizing solas. But if we are to understand the substance of the Reformation solas and profit from them, we must bear in mind two points. First, all of the solas are interrelated and mutually dependent; you cannot have one without the others. Second, the five solas are just as important today as they were in the Reformation for capturing what is at the heart of the Gospel. Without minimizing this mutual dependence, however, we will also need to consider that one sola plays a distinct part in connecting the others to bring us the full glory of God in the Gospel.

Solus Christus stands at the center of the other four solas, connecting them into a coherent theological system by which the Reformers declared the glory of God.

Although in recent years the exclusivity and sufficiency of Christ have been rejected by many, if the church is to proclaim the same Christ as the Reformers, we must understand and embrace solus Christus with the same clarity, conviction, and urgency as they did. *(excerpt)*

ELNÖKI BESZÁMOLÓ

Elhangzott az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség 118. közgyűlésén 2026. július 4. – Ráma Tábor

Szeretettel köszöntöm közgyűlésünk minden résztvevőjét, és Isten gazdag áldását kívánom valamennyiünk életére és szolgálatára.

Nagy kiváltság és megtiszteltetés számomra, hogy szövetségünkben szolgálatra hívott és ezzel a felelősséggel bízott meg az Úr. Arra törekszem, hogy ezt a szolgálatot hűségesen, felelősségteljesen, Isten és emberek előtti tiszta lelkiismerettel végezzem. Vannak időszakok, amikor kegyelméből sikerül helytállnom, és vannak pillanatok, amikor hiányosságaimmal kell szembenéznem. Mindkét helyzetben ugyanahhoz az Úrhoz fordulok: sikereimben azért kérem kegyelmét, hogy alázatos maradjak, és minden dicsőséget neki adjak; kudarcaimban pedig irgalmáért könyörgök, hogy megtérésre, megújulásra és növekedésre vezessen.

Idei szövetségi konferenciánk központi üzenetét a Zsidókhoz írt levél 12. részének első három verse ihlette. Isten Igéje arra bátorít bennünket ebben a szakaszban, hogy NÉZZÜNK JÉZUSRA, mert Ő ad erőt a megfáradásban, reménységet a csüggedésben, és kitartást a szolgálat útján.

Ehhez a gondolathoz szorosan kapcsolódik Pál apostol bizonyságtétele is:

„Mi pedig, miközben fedetlen arccal, mint egy tükörben szemléljük az Úr dicsőségét mindnyájan, ugyanarra a képre formálódunk át az Ur Lelke által dicsőségről dicsőségre.” (2Korinthus 3,18)

Ennek az igének csodálatos örömhíre, hogy Jézus nem elérhetetlen számunkra. Nem rejtőzik el előlünk, hanem keresi tekintetünket, közösségre hív bennünket, és jelenlétében átformálja életünket. Tekintsünk hát együtt Őreá hittel, reménységgel, szolgálatkészséggel és várakozással, hiszen igaz a zsoltáros bizonyságtétele: „Örömre derülnek, kik rátekintenek, nem pirul az arcuk.” (Zsoltárok 34,6)

Szövetségünk jelenleg nyolc aktív gyülekezetből áll, emellett két missziós gyülekezettel is szoros kapcsolatot ápolunk. Hálás vagyok Istennek azért, hogy valamennyi gyülekezetünkben van lelkipásztori szolgálat. Külön szeretném megköszönni nyugalmazott lelkipásztor testvéreink – Kulcsár Sándor, Herjeczki Géza és Novák József – hűségét, akik örömmel vállalnak szolgálatot Venice-ben, Detroitban, Alhambrában, Phoenixben és mindenütt, ahol szükség van rájuk.

Elnöki feladataim közé tartozik az elnökségi és a végrehajtó bizottsági ülések összehívása és vezetése. Örömmel számolhatok be arról, hogy az elmúlt időszakban valamennyi szükséges ülésünket megtartottuk. Megbeszéléseinket a testvéri szeretet, a kölcsönös tisztelet és az egység szelleme jellemezte, így felelősséggel és egyetértésben tudtuk meghozni a szükséges döntéseket.

Szolgálatom része az is, hogy szövetségünket képviseljem a Magyar Baptista Világszövetség (MABAVISZ) elnökségében. Ennek a feladatnak is igyekeztem legjobb tudásom szerint eleget tenni. Májusban részt vehettem a zsámbéki MABAVISZ-tanácsülésen, ahol minden tagszövetség képviseltette magát.

Nagy örömmel hallottuk, hogy Szlovákiában Dóczé Bálint lelkipásztor nyugdíjba vonulását követően fia, Dóczé Efraim állt szolgálatba, és fiatalos lendülettel viszi tovább az elkezdett lelki munkát.

Kárpátaljai testvéreink beszámolójából ismét nyilvánvalóvá vált, hogy a háború rendkívüli fizikai és anyagi terheket ró rájuk. Ugyanakkor Isten a nehézségek közepette új missziós lehetőségeket is megnyitott előttük: sok ember szíve vált nyitottá az evangélium üzenete iránt.

Délvidéki testvéreink továbbra is hűségesen szolgálnak. Gyermektáborok, angol nyelvi táborok és sokféle szeretetszolgálat által készítik elő az emberek szívét Krisztus örömhírének befogadására.

Magyarországi és erdélyi testvérszövetségeink továbbra is nagy szolgálati terhet hordoznak. Számos gyülekezet gondozása, missziós munka szervezése és lelki vezetése mellett hűségesen és hitelesen követik Urunkat, Jézus Krisztust. Hálásak vagyunk értük, és továbbra is imádságban hordozzuk szolgálatukat.

A MABAVISZ tanácsülésén megerősítettük elköteleződésünket a kárpátaljai misszionáriusunk, Tóth Sándor testvér szolgálatának további támogatása mellett, valamint véglegesítettük, hogy az idei Kornya-díjat Bándi Sándor nyugalmazott erdélyi lelkipásztor részére adjuk át.

Az elmúlt szövetségi évben elnöki szolgálatom során lehetőségem nyílt ellátogatni a kelownai missziós gyülekezetbe is. Jó volt megtapasztalni, hogy ott elkötelezett testvérek munkálkodnak azon, hogy az evangélium magyar nyelven is eljusson az ott élő magyarokhoz. Hálás vagyok ezekért a találkozásokért, a testvéri közösségért és a közös szolgálat örömeért. Köszönöm szövetségünknek azt is, hogy ezeknek a missziós utaknak az utazási költségeit vállalja. Meggyőződésem, hogy ez valóban jó és Isten országát szolgáló befektetés.

Befejezésül arra szeretnélek bátorítani benneteket, szeretett testvéreim, hogy tekintetünket továbbra is rendületlenül Jézus Krisztusra szegezzük. Bízzunk ígéreteiben, maradjunk hűségesek elhívásunkhoz, és állhatatos szívvel kövessük Őt életünk minden napján. Legyen Ő a mi erőnk, reménységünk és vezetőnk, hogy életünk és szolgálatunk által minden dicsőség egyedül Istent illesse.

Püsök Dániel elnök, Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség

Maradj a helyeden!

Maradj a helyeden
ahol Isten látni akar!
Ő tudja mi használ, s mi fenyeget,
elrejt, ha kell, be is takar!

Maradj a posztodon! Ott a helyed.
Ha elfogadtad, amit ő ígért,
a legjobb dolog: hinni!
Az Ő szent lényét sérti a „miért”,
és a te Igéd: bízni!

Maradj a helyeden, ha fárasztó is,
és a feladat nehéz,
az Úr ismeri szíved titkait,
Ő rád szeretettel néz.
A világ csak kínoz és elárul,
fordítsd el tőle arcod!
Az Úr irgalmán szíved elámul,
csak Őt dicsérje hangod!
Krisztus Megváltód! Ő a Vezéred,
ha nehéz úton vezet,
tanítja az engedelmességet,
s életed boldog lehet!
Ő már előre kiválasztotta,
utad merre vezessen,
lépésről lépésre eléd hozza!
Te maradj a helyeden!

Túrmezei Erzsébet

ÁHÍTAT

Ki a hazug, ha nem az, aki tagadja, hogy Jézus a Krisztus? Ez az antikrisztus, mert tagadja az Atyát és a Fiút. Aki tagadja a Fiút, azé nem lehet az Atya sem. Aki vallja a Fiút, azé az Atya is. - 1Ján 2,22-23

Nem túl régi történet. Egy indiánok lakta területen szolgáló misszionárius magával hozta Los Angelesbe a néhány éve hitre jutott lelki testvérét. Többnapos konferenciára érkeztek - írja Warren W. Wiersbe a „Pause for Power" c. könyvében. A második nap reggelén, a találkozó helyszínéhez közeledve arról beszélgettek, hogy nyilvánvalóan mások is készültek ezekre az alkalmakra, ugyanis molinókkal és hangszórókon bömböltetett üzenetekkel vártak rájuk az épület előtt. Az oldalsó bejárat csendesebbnek tűnt, a két testvér arra vett irányt. Így is, kedvesen megszólította valaki az indián fiatalembert, aki megállt, hogy illedelmesen meghallgassa. A hasonló helyzetekben járatosabb misszionárius viszont nem állt kötélnek, tovább ment, de aggódva figyelt.

„Miről győzködött, remélem, nem zavart meg a hitben?" - érdeklődött később. Ez volt a fiatal hívő válasza: „A Bibliából idézett - innen is, onnan is. De ahogy próbáltam ráfigyelni, valami belső hangot hallottam, ami ezt mondta: „Ez nem az én szavam hozzád. Nem az vagyok, akinek mond, te higgy nekem!"

Valaki vigyázott rá; az a Valaki, Akibe a bizalmát vetette a megtérésekor, és Akivel azóta imádságaiban és az Igében folyton „beszélgetett". „Ő az a Jézus Krisztus, aki eljött víz és vér által...; a Lélek pedig bizonyságot tesz róla, mert a Lélek az Igazság" - írja később János a levelében (1Ján 5,6).

A Krisztus-tagadás veszedelmes tévhit. Aki a Szentlélek Megváltónk személyéről és munkájáról szóló hiteles bizonyságtételének ellene áll, mennyei Atyánk üdvözítő tervét is megveti. Önmagának árt legelőbb, de az ilyen lélek veszteségét a kitalációinak annál buzgóbb terjesztésével igyekszik kompenzálni.

A megtévesztő, félrevezető szándékkal misszionáló tévtanítók megjelenése egyáltalán nem újkeletű. A Kr.u. első század végéig élő, idős János apostolnak is dolga volt velük. A korai egyház történéseiről beszámoló Polükarposz, Iréneusz és Epiphaniosz említik az Efézusban élő Kérinthoszt, János kortársát, aki még "evangéliumot" is írt azzal a szándékkal, hogy a keresztyének Jézus istenségébe vetett hitét aláássa. Adopcionista kisztológiáját máig követik a Jehova tanúi és a mormonok, de a jövőbeli földi millenium képzete, mint valami evilági "minimennyország" is a nevéhez fűződik. Valószínű, hogy az újszövetségi iratok sorában utolja megszülető, Jánosnak tulajdonított evangélium, a levelei és a Jelenések könyve részben már a tévtanítások leleplezését szolgálták.

Minden egyes téves tanítás antikrisztusi? Nem. Aki azonban az Úr Jézus istenségét tagadva, Megváltónk Krisztus voltát visszautasítva próbál Istennek tetsző életet élni és még másokat is erre a tévútra terelni, a kinyilatkoztatott Igazsággal és a Szentlélek munkájával való szembenállásával kiteszi önmagát és azokat, akikkel így érintkezik a világban jelenlévő antikrisztusi szellemiségnek, lélekrontó hatásnak.

Kérjük az Úr védelmét azoktól, akik tagadják Jézus istenségét!

Novák József

EGYMÁS TERHÉT HORDOZZÁTOK!

Galata 6:1-10

„Testvéreim, ha valakit tetten is érnek valamilyen bűnben, ti, akik lelki emberek vagytok, igazítsátok helyre az ilyet szelíd lélekkel. De azért vigyázz magadra, hogy kísértésbe ne essél! Egymás terhét hordozzátok, és így töltsétek be Krisztus törvényét." - Galata 6:1-2

Pál apostol beszél azokról a testvérekről, akiket legyőzött egy bűn. Valljuk meg, ez olykor vagy gyakran megtörténik velünk, akik már hívők vagyunk... majd arra bíztatja azokat, akik éppen jól vannak lelkileg, hogy segítsenek a bajba jutottakon. Adjanak eligazítást, tanácsot és szükség szerint nyújtsanak segítő kezet, de azt szelíd lélekkel tegyék.

Szenvedni nem csak a bűn miatt lehet. A betegségre, a gyászra és az anyagi kiszolgáltatottságra is érvényes a második vers felszólítása: *„Egymás terhét hordozzátok, és így töltsétek be Krisztus törvényét."*

Vannak idők amikor a gyülekezeti közösségben valakire mázsás teher nehezedik. Ilyenkor a többiek segítenek egy ideig vinni a terhet. Csak egy ideig, amig az illető talpra nem áll. És fontos a szelídség, mert a szenvedő ebből érti meg, hogy a segítés szándékát szeretet motiválja.

Ne próbáljuk a segítségre szorulót bántani és okolni. Ha ezt tesszük, különbnek tartjuk magunkat. Pedig nem vagyunk különbek. Ugyan az a kegyelem váltott meg. Ezért mondja Pál a harmadik versben: *„Mert ha valaki azt gondolja, hogy ő valami, jóllehet semmi, megcsalja önmagát".*

Dávid, a zsoltáríró mondja: *„Azt mondtam azért én jó állapotomban: Nem rendülhetek meg soha. Uram, jókedvedből erősséget állítottál föl hegyemre; de elrejté orczádat, és megroskadtam."* Zsoltár 30:7-8. (Károli)

Voltam már megroskadt állapotban és voltam lelkileg magas hegyen is. És volt olyan, hogy azt hittem nem rendülhetek meg soha. Tudnunk kell, hogy csak az Ő kegyelme által vagyunk, amik vagyunk. Ez arra indít, hogy mi is irgalmat és kegyelmet gyakoroljunk a leterhelt testvéreink felé.

Lukács János

A HIT VIZSGÁJA

„Történt ezek után, hogy hadba vonultak Jósáfát ellen a móábiak és az ammóniak.„ - 2Krón 20,1-4

Ez derült égből villámcsapás volt.

A felderítők hozták a vészhírt, ráadásul olyan közel járt az ellenség, hogy már felkészülni sem lehetett a védekezésre, nem beszélve a nagy túlerőről.

Mit tesz most Jósáfát? „...megijedt Jósáfát, az Urat kezdte keresni, és böjtöt hirdetett egész Júdában."

Milyen őszinte könyv a Biblia!

Mennyivel szebb lenne, ha azt olvasnánk, hogy a hívők mindig bátrak és okosak, első nekifutásra mindent jól megoldanak stb.

De nem ez a valóság.

A valóság az, hogy ők is ismerik a félelmet, s képesek megijedni is, ha váratlanul valami szörnyű hírt hallanak.

Csak nem állnak meg itt. Hanem ez a különös kifejezés így fordítható: a maga arcát az Úr arcára irányította.

Először csak önmagára és népére nézett, s látta, milyen gyengék. Aztán az ellenségre, s látta, milyen erősek.

De utána az Úrra nézett, mert látni akarta, hogy ő nemcsak még erősebb, hanem Mindenható.

Csak az első válasza volt a rémület, a második már a bizalom.

Ez a hit győzelme. „Ha félek is, benned bízom" - írta Jósáfát egyik elődje, Dávid király.

És most érik be a jó magvetés, a korábbi alapos igehirdetés gyümölcse: amikor felszólítja a népet böjtre és imádkozásra, az emberek értik, miről van szó.

Nem esnek pánikba, nem kapkodnak szövetségesek után, tudják, hogy az élő Isten az ő hatalmas szövetségesük, s ha őt hívják segítségül, számíthatnak rá.

De nagy dolog, ha egy közösségben ez természetes!

A váratlanul támadó nehézségek mindig vizsgáztatják a hitünket.

Könnyű nyugodt időkben tisztelni az Urat, de merünk-e bízni benne, amikor hirtelen történik valami baj, s nyilvánvaló a tehetetlenségünk?

Hisszük-e, hogy Istennek valóban minden lehetséges, az is, ami az embereknek lehetetlen?

Cseri Kálmán:
A kegyelem harmatja

A próféta

Vitt – vitt a sivatagon át
Az igazság iszonyú vágya,
S hat fényszárnyával egy Szeráf
Egyszerre csak utamat állta.
Halk ujját álomszéliden
Végigvonta szemeimen,
s erejük, mint egy ifjú sasnak,
lett rögtön, tiszta , hős hatalmas.
Megérintette fülemet
És fölharsantak az egek:
Fényszült angyalok suhogását
hallottam, és csillagzenét,
fű növését, tengerfenék
szörnyek – kavarta zuhogását.

S kiszakította nyelvemet,
Mely oly önzően sietett
Társulni minden fecsegésbe,
S vérmocskolt keze az okos
Kígyónak tette be gonosz
Számba a fullánkját. Végül érce
Mélyen mellembe hasított
S a kebel tátongó sebébe,
Még lüktető szívem helyére,
Eleven parazsat dugott…
Némán, élettelen feküdtem,
S az Úr szava zendült felettem:
„Kelj föl, Próféta, akarom:
hallj, láss, utad erőm vezesse:
légy tanúm vízen, és szárazon,
s lobbants lángot az emberekbe.”

Alexander Puskin

Önismeret

Én sem vagyok más,
mint a többi ember,
ki örvend és sír, s vétkezik
nem egyszer és nem százszor —
az Isten tudja, hányszor.
De belül már,
mint szálka a szívben,
úgy fáj a bűn.
Mikor a keresztedre nézek,
felzokog bennem a gyermeki lélek.
Az ártatlanság tisztasága,
szívem legszebb ideálja:
Te vagy, Jézus.
És én oly sáros vagyok.
Ha elhagysz, magamba roskadok.
Nem dicsekszem,
mint a hulló forgács sem,
hiszen tudja dolgát, és
lentről nézi alkotóját.
A véső alatt
már tisztul a kép,
hogy képmásod felismerje eredetét.

Mezzei Sándor

EMLÉKMORZSÁK

Hazatérés a gulágról és a malenkij robotról. (1)

Kirják János testvér és felesége *Für Rozália* valamint népes családjuk bevándorlási vízummal érkezetett a múlt század hetvenes éveiben az USA-ba, *Clevelandba*. Rózsika néni szülei a múlt század elején jöttek az Egyesült Államokba, Rózsika néni itt született és élt szüleivel tizenegy éves koráig, amikor is a Für család visszatelepült Romániába. A Kirják család Rózsika néni születési jogán szerzett állampolgársága alapján kaphatta meg a bevándorlási vízumot és a család jelenléte egyben azt is jelentette, hogy a clevelandi misszió, gyülekezet építés újra megindulhatott. Kirják testvér gyakran emlékezett meg a "szép otthoni tájról", az ott megélt felejthetetlen élményekről. Elmondta, hogy nagyapjától, édesapjától tanult ősi tapasztalat alapján egy meghatározott hold állás idején vetette a gabona féléket, az aratni való időben érett meg és gazdag volt a termése.

A falubeliek ezt észlelték és valaki megjegyezte, Kirják János táblája azért ilyen szép mert a baptista imaházban hirdeti Isten igéjét. Micskén ugyanis a laikus szolgálattévők látták el az igehirdetés feladatát.

Egy másik maradandó emlék fogságba vitele és hazatérése volt. A világháború után ismert volt az utcai kényszertoborzás "malenkij robotra". Az utcán elfogott embereket gyűjtő táborba vitte az akkori karhatalom katonai alakulata. Kirják testvér is hazafelé tartott, őt is a gyűjtő táborba vitték és társaival Kisinyovba szállították. Itt raboskodott minősíthetetlen körülmények között négy éven keresztül. Szomorú emlékként beszélt a gyenge ellátásról, a nehéz fizikai munkáról, a túlhajszoltságról, és a tetvesedésről. Olyan sokan voltak elhelyezve a priccseken, hogy vezényszóra tudtak egymás közelsége miatt megfordulni vagy helyzetet változtatni. Aztán elérkezett nemzetközi nyomásra a haza indulás napja. Négy évi távollét után egy kora hajnali órában érkezett meg gyalog szeretett falujába. Az első útja a baptista imaházhoz vezetett, ahol is zokogva a bejárat előtt arccal a földre omlott, és hálát adva a hazaérkezésért, a megtartásért, megtartotta egyszemélyes imaóráját. Az emberek már mozogtak az utcákon és meghatódva látták ezt a jelenetet. Amikor átlépte az otthon bejáratát, látta hogy az istálló ajtaja nyitva van, majd megállt a küszöbön, szeretett felesége éppen a tehenet fejte. Amikor meglátták egymást, borult a fejőszék és egymás karjaiba omlottak. Rózsika néni csak annyit tudott mondani "János".

Záró gondolatként jelent meg bennem az a történet, amikor a választott nép száraz lábbal átkelt a tenger fenéken és megszabadulva a rabságból, Mózes egy csodálatos éneket imádkozott el Istent dicsőítve. A Jelenések könyvében is helyet kapott ez az ének, és mi is énekelhetjük majd a Bárány énekével együtt, mert a bűnből való szabadulásunk és mennyei haza érkezünk is ilyen megrázó csoda.

Dr. Fazekas László

Magyar Baptisták Világszövetsége
Hungarian Baptist World Alliance

A MABAVISZ elnöksége:

Elnök: dr. Borzási *Pál* (Erdély)
Alelnökök: *Püsök Dániel* (Amerika)
Papp János (Magyarország)
Főtitkár: *Rajna Otto* (Erdély)

IMÁDKOZZUNK EGYMÁSÉRT

A *Magyar Baptisták Világszövetségébe* hat magyar baptista szövetség tartozik. Aki szeret messzebbre látni a közvetlen környezeténél - az Evangéliumi Hírnök olvasói bizonyára ilyenek - és imádkozni is kész távolban élő test-véreiért, annak azt ajánljuk, hogy a következő sorrend szerint tegye azt.

Hétfőn a magyarországi baptista testvérekért és az egyház vezetőiért, *Papp János* elnökért és munkatársaiért.

Kedden a Romániában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *dr. Borzási Pál* elnökért és munkatársaiért.

Szerdán az Észak-Amerikában és Ausztráliában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Püsök Dániel* elnökért és munkatársaiért.

Csütörtökön a délvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Nyúl Zoltán* és *Nagy Tibor* lelkipásztor testvérekért.

Pénteken a felvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Dóczé Bálint* lelkipásztorért és munkatársaiért.

Szombaton a kárpátaljai magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Nehra Bálint* lelkipásztorért és munkatársaiért.

A „Megváltóm szól nekem” ének története

Kevés ének képes olyan megragadóan közvetíteni Krisztus áldozatának felfoghatatlan mélységét, mint a *“Jesus Paid It All”* című. Sorai az evangélium tiszta lényegére emlékeztetnek: A megváltást nem lehet kiérdemelni, sem tettekkel kivívni. *Kegyelemből van üdvösségünk, hit által – ajándék ez, amelyért Jézus Krisztus a golgotai kereszten fizetett kimondhatatlan árat.*

Az ének szövege **Elvina M. Hall** tollából származik, aki a 19. században szolgált egy baltimore-i gyülekezet hűséges tagjaként. 1865-ben, egy vasárnapi istentiszteleten a lelkipásztor az üdvösségről és az ember Krisztusra utaltságáról prédikált. Az üzenet mélyen visszhangzott Elvina szívében.

Miközben a kórusban ülve hallgatta a tanítást, egy belső ihlet arra indította, hogy gondolatait azonnal lejegyezze az énekeskönyve margójára. Verse abból a csodálatos felismerésből fakadt, hogy emberi erőnk kevés a szabaduláshoz, és egyedül a Megváltó Úr Jézus Krisztus képes kiemelni bennünket bűneink terhe alól. Így születtek meg a ma is jól ismert, szívhez szóló kezdősorok:

„Megváltóm szól nekem:
Gyermek, kicsiny erőd?
Nyugtot találsz Bennem,
Leszek a segítőd!”
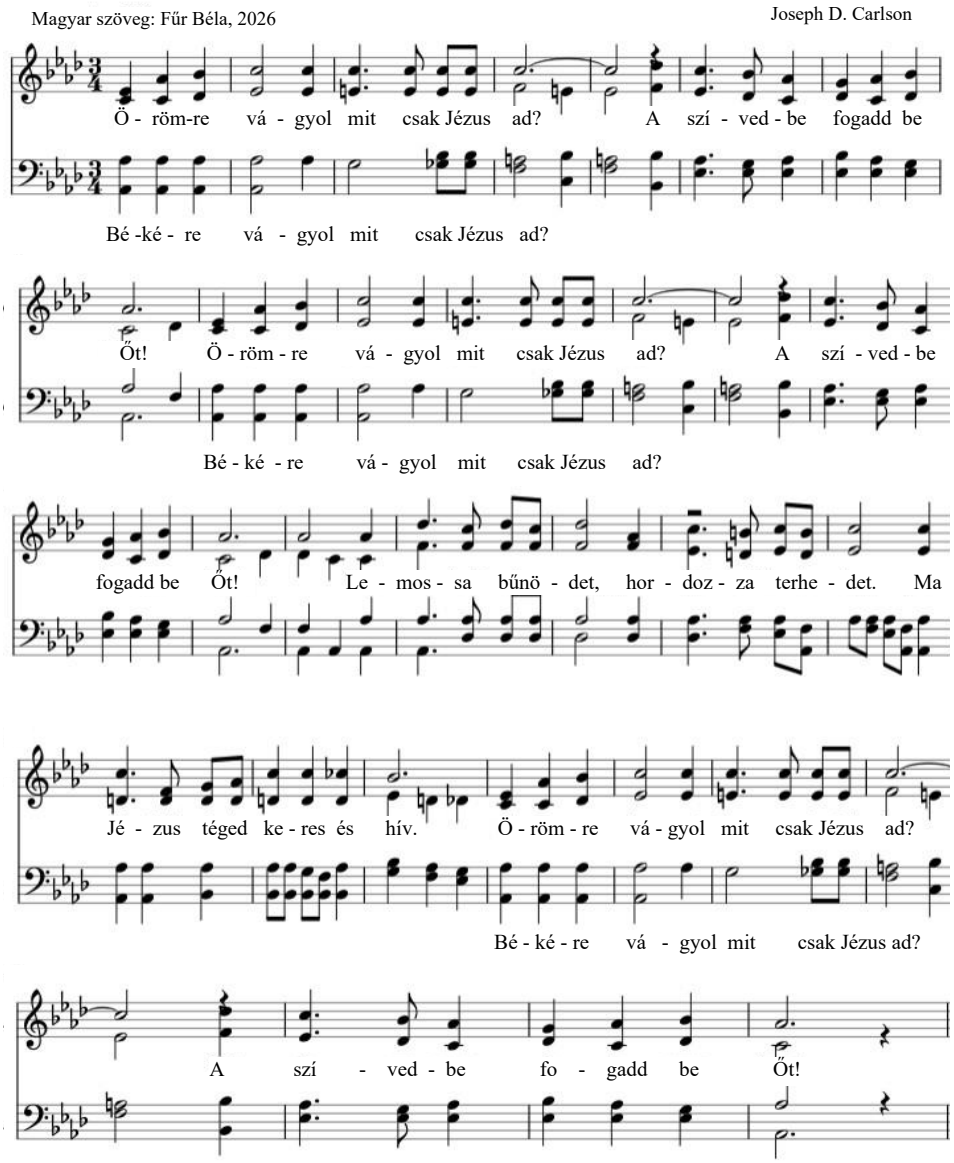
Isten különös gondviselése folytán a gyülekezet orgonistája, *John T. Grape,* éppen ebben az időszakban szerzett egy új dallamot *All to Christ I Owe* címmel. Amikor a közösség elöljárói később új énekeket gyűjtöttek össze egy kiadványhoz, Elvina sorait Grape dallamával párosították. Ebből a csodálatos találkozásból született meg a keresztyén énekkincs egyik legidőtállóbb darabja.

Az himnusz legfontosabb üzenete a refrénben csendül fel csodálatos erővel:

„Jézus nyugtot ád,
Szíve megbocsát;
Bűntől szennyes lelkemnek
Vére hoz tisztulást.”

Ez a kép az evangélium tiszta tükre. A bűn olyan bélyeget hagy rajtunk, amelyet semmilyen emberi igyekezettel nem tudunk lemosni magunkról. Krisztus, áldozata árán azonban tökéletesen átélhetjük az újjászületés csodáját az Ő Szentlelke által. Képtelenek vagyunk önmagunkat tisztára mosni vagy méltóvá tenni Isten előtt – Jézus elvégezte helyettünk azt, amire mi magunktól sohasem lettünk volna képesek.

Örömre vágyol / If You Want Joy

A *“Megváltóm szól nekem”* 1868-as megjelenése óta hívők millióinak bizonyságtételét fogalmazza meg világszerte. Másfél évszázad elteltével az üzenet semmit sem veszített az erejéből: amikor a mi emberi erőnk végleg elfogy, Krisztus kegyelme akkor is több mint elegendő. Reménységünk alapja nem a saját kegyességünkben, vagy cselekedeteinkben rejlik, hanem abban a tökéletes áldozatban, amelyet Ő már bevégzett értünk.

Jézus Krisztus, az életét adta értünk váltságul – életünkkel és mindenünkkel ezért mindörökké Neki tartozunk.

Hooly Sándor gyűjteményéből

2. Szent véred, Jézusom,
Lemossa bűnömet,
Erőd csodás nagyon,
Meglágyít kőszívet. Refr.

3. Nincs bennem semmi jó,
Kegyedre érdemes,
Te vagy az Üdvadó,
Ki Istenhez vezetsz. Refr.

4. Ha érzem végnapom,
Hogy ím itt a halál,
Bátran elmondhatom:
Jézus mellettem áll. Refr.

(BgyÉ 348.)